FVNVS
NOVÆ DOCTRINÆ.

SAT vixit, quæ viuere nunquam debuit noua Doctrina, idcirco falsa erat, quia de Deo noua; nihil diuinum potest esse nouum, Deus ipse esset falsus, si posset esse nouus.

De naturâ purâ minus sanè, de naturâ sanâ minus purè, de lapsâ minus rectè sensit: post calumnias naturæ non pepercit gratiæ; vt negaret sufficientem finxit inutilem; vt destrueret efficacem fecit crudelem; vt euerteret liberum arbitrium reddidit captiuum; vt corrumperet bona opera corrupit merita; vt excusaret peccatum fecit necessarium; vt redderet Christum odiosum negauit pro omnibus mortuum.

Volitauit aliquandiu noua Doctrina per ora indoctorum virorum, & doctarum mulierum; rapuit illos nouitas, & istas leuitas; fefellit omnes nomen Augustini etiam falsi; nemo sub eo Magistro errare timuit, cuius ipsum etiam nomen credebatur expers erroris; fecit Augustinus fidem, etiam dum fefellit; placuit sub eo nomine falsitas, sub quo displicere debuerat.

Post aliquas admirationes vocata ad examen noua Doctrina deprehensa est dehonestare naturam cum iniuria Creatoris, dedecorare gratiam cum opprobrio Seruatoris; excusare peccatum necessitate peccandi; extinguere amorem virtutis, difficultate meriti; creare odium Deo homini dum ait incarnatum pro paucis.

Pronuntiauit eam doctrinam nocentem Innocentius X. damnauit Augustinum falsum, reueritus verum; & quinque censuris, nouarum propositionum quinque monstra confixit: nec tamen silêre voluit damnata Doctrina, excogitauit nouos sensus vt verba defenderet; transiuit à jure ad factum, & tot nodis nouam Doctrinam implicuit, vt inextricabiles viderentur, nisi eos iterum gladius Petri discinderet; vidit eos gordios nodos Successor Innocentij, & dum eos Petri ense dissecuit, Alexander fuit.

Ridebat tamen Romana fulmina insolens Doctrina, nisi accederent Gallica; venerata est censuram Romæ Ecclesia Gallicana, & credidit hæresin esse quidquid Roma damnat ex Cathedra; scilicet hoc vnum est ex priuilegijs Ecclesiæ Gallicanæ nesciuisse antiqua monstra, & odisse noua.

Spectabant interea Iansenistæ tempestatem ex Portu; fauêre credebant Senatum dum tacêret, ridêre Aulam dum ludum aspiceret; & tutos se putabant quandiu eos Regius Portus protegeret. Denique Rex Christianissimus post captum Mommedium, & Mardicum, partem aliquam victoriarum putauit Iansenium & Portum Regium; Senatus Augustissimus sedente Rege pro Lilijs, fauente Aulâ, & spectante Lutetiâ, veneratus fidem Petri, Christianissimâ voce hæreticum pronunciauit quisquis cum Petro non crederet. Oppressit ea vox nouam Doctrinam, fecit naufragium in Portu, & nunc vbi Portus Regius erat, ibi est NOVÆ DOCTRINÆ TVMVLVS.

INSCRIPTIO

Portus Regij.

Hic Portus quondam fuerat; discedite Naues,
Non est hæc statio Regis, Naufragium est.

TROIS DEVISES
SVR
L'AVTHEVR DV IANSENISME.

I.

IANSENIVS CORRVPTEVR D'AVGVSTIN.

Vne Echo.

REDDENS NON INTEGRA VERBA.

Epigramma.

Fallitur, & fallit REDDENS NON INTEGRA VERBA
Echo reflexi saucia imago soni.
Pastor Ypræ sensum fallens, & verba Magistri,
Echo est, hæc læsos reddit, & iste sonos.

II.

Iansenius se couure du nom d'Augustin.

L'Anneau de Gyges.

NEMO SATIS SVB LVCE LATET.

Epigr.

NEMO SATIS SVB LVCE LATET, gemmam obijce Soli,
Qui vult esse Gigas, cernitur esse Gyges.
Pastor Ypræ magno frustra se nomine celat;
Tolle Augustinum, Noctua non Aquila est.

III.

Iansenius faux Augustin.

Vne Aigle precipitant vn faux Aiglon.

HÆREDEM NEGAT ESSE SVVM.

Epigr.

HÆREDEM NEGAT ESSE SVVM, qui lumina Solis.
Fixo oculo, & firmo non bibit ore diem.
Magni Augustini non est Iansenius hæres,
Romanum pauido non tulit ore diem.

P. L.